Cum sînt pregătite echipele naționale

In primul număr al revistei noastre am deschis o dezbatere pe marginea comportării de pînă acum a echipei reprezentative de tineret.

Ulterior, punctele de vedere s-au înmulțit, cercul discuțiilor dilatîndu-se necontenit prin participarea unui număr însemnat de antrenori, jucători tineri sau mai vîrstnici, spectatori etc.

In prezent, sîntem în măsură să selectăm miezul acestor opinii și din ele să extragem semnificații, concluzii care să netezească drumul tinerei generații de fotbaliști, de la polul „perspectivei" la polul „certitudinii".

CITEVA CONCLUZII LA DISCUȚIILE DESPRE:

ACTIVITATEA VIITOARE A ECHIPEI DE TINERET

„UNDER 23 YEARS TEAM"

Aceasta este denumirea engleză pentru echipa de tineret. Deci echipa celor sub 23 de ani. În catalogul echipelor reprezentative, ea trebuie să însemne garnitura celor mai buni jucători situați între vîrsta junioratului și cea amintită, exceptînd — firește — pe cei „unși" definitiv în prima echipă națională.

Imperativul acesta ni se pare dificil de argumentat tocmai datorită evidenței lui. În orice caz, arătîndu-i respectul cuvenit, vom dovedi o maturitate de ordin tehnic și organizatoric, atribute pe care evoluția rapidă a fotbalului mondial ne obligă să le avem.

SELECȚIA, PRIMA OPERAȚIUNE A SUCCESULUI

Fotbalul este una din activitățile în care specialistul se orientează încă după numeroase criterii imperfecte. Peisajul se prezintă în general pretutindeni la fel, dar tocmai de aceea tehnicienii cei mai valoroși însumează solide și sistematice cunoștințe teoretice, dublate de o amplă experiență practică, ceea ce le îngăduie să mînuiască instrumente numeroase, de la principii și reguli pînă la intuiție.

Printre cele mai dificile semne de întrebare ce apar în activitatea unui antrenor de lot se numără chestiunea selecției. Cazul în speță reclamă verificarea și cunoașterea unui mare număr de jucători într-un timp relativ scurt, depistarea și alcătuirea listei celor mai dotați precum și a celor „susceptibili" în viitorul apropiat. Într-o jumătate de sezon (6 luni), trierea trebuie aproximativ terminată, ca apoi antrenorul să se preocupe mai ales de arhitectura echipei. Simțul său selectiv nu trebuie să se atrofieze niciodată, dar o triere inițială, de calitate indiscutabilă, îi permite să depisteze pe majoritatea celor marcați cu însemnele sigure ale talentului. Nu trebuie uitat, de asemenea, că în această etapă de vîrstă și de ascensiune sportivă, jucătorii evoluează în ritmuri diferite. Antrenorul trebuie să nu acorde credit unor pseudo-valori și să intuiască dezvoltarea mai tardivă, dar certă a altora. **Pentru toate acestea, considerăm că funcția de antrenor a lotului de tineret nu este o funcție de birou ci una de popas, de la un club la altul, de la un oraș la altul. Antrenorul stăpîn pe criteriile lui de alegere, lucid în privința celor mai actuale coordonate tehnico-tactice ale fotbalului mondial, trebuie să vadă singur cîteva sute de jucători tineri, să-i observe în echipele lor, să-i confrunte, să-i convoace la jocuri de verificare, să le aprecieze obiectiv și minuțios toate calitățile și toate defectele, de la modul de lovire a balonului la capacitatea de improvizație tactică, de la datele medicale privind principalele planuri biologice și aspectele de conformație fizică, pînă la modul de comportament global în timpul jocurilor desfășurate în deplasare.** Desigur, antrenorul trebuie să se informeze continuu prin intermediul altor tehnicieni, dar judecata de valoare propriu-zisă trebuie enunțată numai atunci cînd convingerile lui s-au „hrănit" din investigații directe. **Ni se pare întemeiată propunerea de a se alcătui două loturi de tineret, care să cuprindă împreună 50 de jucători.** Acest fond, compus din cele mai valoroase elemente, va reprezenta filonul de aur al echipei naționale, selectat cu grijă, cu exigență. **Trebuie vizați tineri jucători care au dobîndit o tehnică corectă, singura susceptibilă de progres, care dovedesc putere de asimilare în fața principiilor tactice actuale, capabili să respecte o disciplină tactică, să improvizeze spontan și creator pe marginea acestor principii.** La un grad de tehnicitate aproximativ egal, să fie preferate **elementele robuste, cu dezvoltare și calități fizice superioare.** Problema jucătorilor cu gabarit mic trebuie să fie abordată fără echivoc. Trăsătura amintită înseamnă, fără îndoială, un handicap. Subiecții din această categorie vor fi utilizați numai **atunci cînd se impun printr-un complex de calități tehnice-tactice-psihice cu caracter compensatoriu.**

Cum urmează să fie organizate operațiunile de selecție, menite să cearnă prin sita unor criterii fine sute de tineri de pe tot cuprinsul țării aflați în principalele categorii competiționale, reprezintă un capitol pe care cei răspunzători au datoria să-l rezolve.

MODALITĂȚI DE PREGĂTIRE

Ar fi bine ca pregătirea jucătorilor aleși în loturile reprezentative să fie efectuată după cum urmează:

— tot ce ține de pregătirea individuală (noțiune în care înglobăm pregătirea fizică, tehnică și unele aspecte de tactică individuală) să fie realizat cu seriozitate maximă **în cadrul antrenamentelor de la club.** Deziderатul enunțat să devină un imperativ profesional și moral al antrenorului de club, dar mai ales al jucătorului însuși. Antrenorul lotului va îndruma și (de ce nu!) va controla această parte din procesul de pregătire a fotbaliștilor selecționați, colaborînd nu prin simple adrese birocratice ce vehiculează sfaturi tocite, ci printr-o participare activă și colegială, prin deplasări succesive în orașele cu jucători vizați.

— **procesul de alcătuire al echipei,** de la primele expresii ale viziunii tactice proprii antrenorului de lot, pînă la înnodarea trainică a celor mai fine legături ce unesc jucătorii într-un mecanism omogen, **se va desfășura în timpul acelor scurte — dar numeroase — convocări dinaintea jocurilor internaționale** și bineînțeles în timpul desfășurării acestora.

Privită astfel, pregătirea tînărului fotbalist s-ar desfășura fără întrerupere, într-un climat exigent, s-ar înfăptui acumulări la toți indicii, ar dispare contactul deseori iluzoriu dintre cele două verigi ale antrenamentului (club-lot). S-ar realiza, de asemenea, o deplină concordanță între aspirațiile pe care echipele reprezentative și cele de club le proiectează legitim în jurul fiecărui jucător. **Este necesar să dispară disonanțele care se mai aud uneori pe drumul dintre cluburi și echipele reprezentative. Avem nevoie în egală măsură de formații de club și de echipe naționale puternice.** Nu sîntem în situația altor țări în care interesele celor două foruri se ciocnesc inevitabil. Cu fotbaliști permanent bine pregătiți se pot depăși toate încercările competiționale.

Colaborarea presupune respectarea intereselor reciproce și fotbaliștii selecționați trebuie făcuți să înțeleagă că au de luptat în egală măsură pe ambele fronturi. Venind la lot, jucătorul nu trebuie să se dezintereseze de echipa clubului sau viceversa.

DIPLOMA DE VALOARE SE OBȚINE ÎN ÎNTÎLNIRILE INTERNAȚIONALE „TARI"

Rațiunea existenței echipelor de tineret este fără îndoială pregătirea jucătorilor în ambianța întîlnirilor internaționale în compania altor fotbaliști de valoare cu diverse stiluri de joc, pe terenuri străine, în fața unui public priceput și întotdeauna susținător al echipei proprii, într-un cuvînt la singura școală care eliberează diploma de autentică valoare. **De aceea, contractarea partidelor, diversitatea și calitatea partenerilor, numărul jocurilor, toate acestea sînt elemente care vor juca un rol important în economia succesului.**

Ar fi bine ca echipa de tineret să joace ori de cîte ori prima echipă națională are programate meciuri oficiale sau amicale datorită cărora campionatul se întrerupe pe o perioadă de 7—10 zile. Un număr mare de partide anual constituie prin efectul de sumație, condiția unor achiziții de valoare satisfăcătoare. Contractarea atîtor jocuri și la date cuprinse în spațiile albe ale calendarului intern nu reprezintă desigur o chestiune simplă dar prin spirit de prevedere, prin acțiuni întreprinse oportun, federația de fotbal va putea înfăptui cele de rigoare.

„ECHIPĂ" SAU NUMAI FURNIZOARE DE JUCĂTORI?

Unii sînt de părere că echipa de tineret nu poate atinge treapta unei coeziuni tactice depline, nu poate să justifice aspirația de a deveni o veritabilă echipă deoarece se primenește des, furnizînd jucători echipei naționale, că de fapt aceasta ar fi singura ei menire. Ridicăm împotriva acestui punct de vedere cîteva argumente:

1. într-un an competițional numai 2-3 jucători promovează în echipa A, după cum dovedesc faptele.

2. ascensiunea valorică a unui jucător în sine nu poate fi despărțită de starea calitativă a echipei. Echipa constitue o comuniune de jucători care fertilizează calitățile individului sau — în alte cazuri — le anulează. Brazilianul Didi a fost dirijorul echipei braziliene cînd s-a încoronat cu laurii a două campionate mondiale, dar, în schimb, n-a reușit să-și facă loc în echipa Real Madrid. Noi nu trebuie să pregătim jucători izolați, ci componenți ai unei echipe.

Pe de altă parte, echipa de tineret, beneficiind de serviciile unor jucători cu o tehnică de joc apreciabilă, aflați la vîrsta maximei receptivități tactice, reprezintă un material uman extrem de maleabil care poate fi modelat cu ușurință după cele mai actuale precepte tactice. Jocul ei poate și e necesar să devină o lecție vie de fotbal modern.

Din aceste premise derivă cîteva obligații ce trebuie să-și ocupe locul în prim planul activității antrenorilor:

— ELABORAREA UNEI IDEI TACTICE CLARE PÎNĂ LA ULTIMUL DETALIU;

— PREDAREA EI CU RANDAMENT CRESCUT, ÎNCÎT JOCURILE ECHIPEI SĂ O EXPRIME CONSTANT CU TOT ACEL CORTEGIU DE ELEMENTE CARE NE ÎNGĂDUIE SĂ VORBIM DE EXISTENȚA UNUI STIL PROPRIU;

— ÎNARMAREA ECHIPEI ÎN ANSAMBLU CU RESURSE DE ORDIN TACTIC, LA CARE SĂ SE APELEZE ORI DE CÎTE ORI ADVERSARII NE OPUN ÎN ATAC SAU APĂRARE DIFERITE VARIANTE DE ACȚIUNE (contraatac, apărare în linie, libero etc.).

ȘI, ÎN SFÎRȘIT, UN CAPITOL CU... DIVERSE

Echipa de tineret trebuie să existe în afara echipei olimpice. Ea fiind una dintre primele porți prin care viitoarea generație de fotbaliști pătrunde în detașamentul de elită al „soccerului" internațional, se cuvine a sădi în sufletele tinerilor jucători un sentiment de prestanță, grefat pe fondul dragostei de țară, prin care în decursul întregii lor cariere să soarbă substanța generatoare de dîrzenie, curaj, nevoie de victorie și demnitate.

Tinerii internaționali să fie crescuți în spiritul marilor jucători de la noi și de pretutindeni, spirit care însumează obișnuința de a munci cu dîrzenie, mii de ore trăite anonim și monoton în incinta fără spectatori a stadioanelor, frecvente renunțări etc., circumstanțe care se pot suporta numai atunci cînd pasiunea pentru fotbal arde ca o torță.

Atac al echipei de tineret ! Adam în acțiune.